

udela po 500 Din. Fondovi za štednju i zajmove biće osnovani čim predloge primi buduća godišnja skupština. Zadruga i ako tek u razvitku, ipak je uspela da od ušteda prodavane ribe po nižim jedinstvenim cenama, osnuje fondove za nabavku inventara i davanje nagrada najvrijednijim članovima svoga kolektiva. U slučaju bolesti pomaže svoje članove.

Svoj riblji restoran snabdeva zadruga od manjeg lova ribe sa 15%, a kada je lov velik daje se restoranu onoliko ribe koliko kujna može za jedan dan da spremi.

Zadruga je sagradila u 1948. g. jedan motor za vuču čamca, a u 1949. sagradiće još dva takva motora. Od materijala fali im katran za mazanje dasaka.

Zadruga ima svoju kancelariju snabdevenu potrebnim namještajem. Vrednost zadržanog inventara iznosi 250 hiljada dinara. Dobiveno je 400.000 dinara prometnog kredita, a kupljeno je za 500.000 dinara materijala za pravljenje ribolovnog alata. Ribari se žale, da ne mogu za sebe nabaviti potreban ribolovni materijal, i ako materijala po radnjama ima, ali mu cene nisu određene. Da su taj materijal dobili preko zime, bili bi alat pripremili za vreme mrtve sezone. Međutim ako materijal dobiju na početku proleća, kada se već ide u ribolov, oni su prisiljeni umesto da idu da love, ostanu kod kuće i pripremati nove mreže i ostalo.

Od osoblja zadruga ima svoga blagajnika, tri administrativna činovnika, stalnoga sekretara, pri prodaji ribe, dežurnog člana i u restoranu devetnaest nameštenika.

Kulturni rad zadrugara sastojao se u održavanju stalnih konferencija kulturnih i radnih. Na »R. J.« pretplaćeno je svega 6 zadrugara. List se obično čita kolektivno u zadrugi. (Bilo bi poželjno, da se zadrugari ugledaju u primjer drugih zadruga i da naruče mnogo veći broj primjeraka. Ur.).

Za ribolovni rad zadruga, t. j. njenih članova nije dovoljna sadašnja površina na Dunavu od Novih Banovaca do Velikog Gradišta, zatim na Savi od Zabrežja do ušća u Dunav. Zadrugarima bi bilo potrebno da se mogu slu-

žiti gornjim atarom od Zemuna uzvodno, koji drži Ribarsko gazdinstvo »Dunav« iz Novog Sada. Zemun je predlagao nekoliko puta da bi tu vodenu površinu iskorištavali zemunski ribari, ali sa Ribarskim gazdinstvom »Dunav« nije moglo doći do sporazuma. Tu vodenu površinu iskorištava mala ribarska zadruga iz Starih Banovaca dosta neracionalno. Prema mišljenju zemunskih ribara ona riba što se ulovi na toj teritoriji ne prodaje se po određenim cenama, kako to čine zemunci i ostali ribari koji se pridržavaju od narodnih vlasti utanačenih cena, već se ta riba prodaje po mnogo višim cenama bez kontrole. Kada bi zemunski ribari lovili na površini gornjeg atara na Dunavu, oni izjavljuju da bi ulov ribe bio za 50% veći. Riba tamo ima u izobilju, samo je treba imati čime uloviti, a to zadruga iz Starih Banovaca nema, kažu zemunski ribari.

Zemunski ribari odlazili su par puta lično u Novi Sad da se sporazumeju sa R. g. »Dunav« i da predlože, da bi oni mogli da love na teritoriji gornjeg atara, a da njihovi ribari mogu da love na teritoriji na kojoj sada love zemunski ribari, dakle uzajamno da se lovi, jedni amo, drugi tamo. Sve su te intervencije bile uzaludne i ako se tu zalagalo i Beogradsko ribarsko gazdinstvo i Glavna ribarska direkcija za N. R. Srbiju. Ništa nije pomoglo.

Zemunski ribari sudelovali su u nekoliko navrata u radu oko spasavanja ribljev mlađa iz kubika na banatskoj strani. Ukupno uzevši radilo je po dvadeset ribara devet dana. Prvo su kopali kanale od kubika do Dunava u dužini 300 m, širine 1.50 i dubine 2.50 m, da bi riblji mlađ koji se bio namnožio u velikom broju, mogao da odlazi u Dunav, kako bi se spasao od očitog uginuća kada kubici presuše. Da bi spasavanje ribe bilo potpunije, upotrebljavali su i svoje mreže, te su na taj način spasili oko 1200 kg mladih šarana. Kroz iskopane kanale, računalo se da je izišlo u Dunav šarana, smuđeva i druge ribe nekoliko vagona.

Ovaj frontovski rad zemunskih ribara za svaku je pohvalu.

Ante Tadić

Sa godišnje skupštine Beogradskog pečačkog društva »Dunav« u Beogradu

Prilikom održavanja godišnje skupštine Beogradskog pečačkog društva »Dunav« moglo se zapaziti da je ova sportsko-ribarska organizacija kroz ovu godinu dana imala znatna uspeha u svome radu.

Broj članova povisio se na nešto preko pet stotina. Društvo bi moglo da ima znatno više članova, ali ono strogo pazi koga prima u svoje redove. Ne želi da ima za člana takve ljude, koji će prekršiti društvena pravila i društvenu disciplinu. Zato primaju u članstvo samo takve osobe za koje pismeno jamče dva člana, njegovi dobri poznanici, da je dotični u svakom pogledu ispravan i da se upisuje u društvo samo radi čistog sportskog ribarstva.

Od društvenih članova samo oni mogu da dobiju pečačku dozvolu koji su isplatili celogodišnju članarinu. Zato društvo »Dunav« nema nikakvih finansijskih teškoća.

U organizacionom pogledu sve su mesečne sednice bile redovno održavane sa punim brojem odbornika. Prilikom ovih sednica održavana su i stručna predavanja,

koja su slušali i članovi izvan uprave. Predavanja su imala teme iz zaštite ribolova, borbe protiv dinamitaša, uputstava za razne načine udičarstva i drugih tema korisnih za sportski ribolov.

Za stručno uzdizanje svoga članstva, društvena uprava je počela organizovanjem stručne biblioteke i želila bi što više stručnih knjiga da nabavi. Nabavljen je smještaj za biblioteku i mnogi su članovi poklonili svoje knjige iz ribarstva.

U cilju čitanja stručne literature više je članova iznelo žaljenje što ne dobijaju časopis »Ribarstvo Jugoslavije« iako je bilo pisano administraciji lista da im ga šalje. Bilo bi uputno da sama administracija lista pošlje društvu više komada čekova, da bi pojedinac mogao poslati pretplatu. (Uprava lista pobrinula se, da se toj želji udovolji. Uredništvo).

Ovo društvo stalno radi na spasavanju sitne ribe, lovi je mrežom i ubacuje u Dunav, da bi se tu dalje ra-

zvijala. Tu sitnu ribu love njegovi članovi u Dunavcu, rukavu Dunava, i u barama pored njega. Članstvo je dalo obavezu da će u slučaju ponovnih poplava i ove godine sudjelovati u masovnom spasavanju ribe, kako je to i prošle godine činilo.

Članstvo se žalilo na nedovoljno snabdevanje toliko potrebnim pecačkim priborom. Jedva se nekako nabavilo oko tri stotine pecačkih štapova i dve hiljade udica, dok kanapa nigde nisu mogli da nabave.

O ulovu ribe od strane svakog člana vodi se ozbiljna evidencija. O tome se, a na traženje Beogradskog ribarskog gazdinstva, šalju izvještaji na specijalno štampanim formularima, koliko je koga meseca pojedini član ulovio ribe i koju vrstu ribe.

Povodom donošenja novoga Zakona o ribarstvu u NR Srbiji, uprava društva napravila je izvod iz ovoga Zakona i poslala svakom članu zasebno, da se svaki od njih upozna sa svima onim odredbama koje se odnose na pecače i zaštitu ribe u slatkim vodama. Na sve te odredbe bilo je ukazano i na godišnjoj skupštini i s njima se članstvo saglasilo.

Beogradsko pecačko društvo »Dunav« pomoglo je osnivanje pecačkih društava u NR Crnoj Gori. Ono je po traženju sa Cetinja poslalo pedeset komada štampanih društvenih pravila, koja će se podeliti zainteresovanima u cilju osnivanja pecačkih društava.

Kao jedna od glavnih tačaka ove godišnje skupštine bilo je osnivanje saveza pecačkih društava u NR Srbiji sa Kosmetom i Vojvodinom.

Društvo »Dunav« vodi glavnu inicijativu za osnivanje tog saveza, kome žele da pristupe sva ovalka društva pomenute teritorije. U tu svrhu bila su dosada četiri stanika, kojima su prisustvovali delegati svih pecačkih društava u Beogradu. Glavni predmet diskusije bilo osnivanje sama saveza u cilju međusobnog pomaganja radu. Zatim se diskutovalo o donošenju potrebnog saveznog pravilnika, čije bi glavne tačke bile: čuvanje ribolovne dužnosti članova prema budućem savezu, snabdevanje pecača potrebnim materijalom.

Sa inicijativnim odborom za osnivanje saveza stoje u prepisci mnoga pecačka društva iz unutrašnjosti Srbije i Vojvodine.

Izgleda da bi do osnivanja saveza moglo doći u avgustu mesecu ove godine. Tada bi trebao da bude sazvan Beogradu kongres za osnivanje pecačkog saveza.

Skupština je zahvalna redakciji »Ribarstva Jugoslavije« za dosadašnje objektivno izveštavanje o radu ovog društva.

Pošto su svi izveštaji uprave bili jednoglasno primljeni, prešlo se na izbor nove uprave, kojoj je ponovo na čelu stari pionir pecača drug Sava P. Knežević, stolarski radnik. Za sekretara je biran drug Dragomir Čeramilac, urednik časopisa »Njiva« uz dvadeset članova uprave i finansijske kontrole.

Sedište društva je u »Lovačkom domu«, Alekse Nadovića ul. 23.

A. Tadić

Nasađivanje mlada po Zagrebačkom ribarskom društvu

Ministarstvo ribarstva NRH odobrilo je zagrebačkom ribarskom društvu, po predloženom planu, nasađivanje voda, što ih društvo ima u iskorišćavanju, i to Kupčine sa 15.000 komada mlada potočne pastrve, Slapnice sa 12.000 kom. Bregane sa 12.000 kom. Lipovačke Gradne, sa 5.000 kom. Rud. Gradne sa 2.000 kom. Bidrovca sa 2.000 kom. Trnave i Markuševca sa 2.000 kom. Bistrea sa 2.000 kom. Stefanovca sa 2.000 kom. Ukupno će prema tome zagrebačko ribarsko društvo nasaditi 54.000 kom. mlada potočne pastrve.

Ujedno se naknadno odobrilo već izvršeno nasađi-

vanje rijeke Save i njenih rukava sa 6.000 kom. jednogodišnjeg linjaka i sa dva gnijezda smuđeve ikre.

Ministarstvo je društvo uputilo, da ga društvo obavijesti o danu nasađivanja. Ministarstvo će toga dana izaslati svoga predstavnika, da prisustvuje nasađivanju.

Što se tiče dodjele voda za lov matica pastrve, društvo je upućeno od Ministarstva, da podnese posebnu molbu za to. Ministarstvo preporučilo je društvu, da se prije toga stavi u vezu sa ribarskim društvima u Gorskom kotaru i da razmotri mogućnosti osnivanja plivačkih mrijestilišta, koja bi vrlo dobro poslužila svrsi.

Rad Udičarskog društva u Osijeku

U prisutnosti od 234 članova održan je 16. svibnja o. g. masovni sastanak članstva osječkog gornjogradskog Udičarskog društva. Predsjednik drug Ivan Fišer osvrnuo se na radne akcije članstva u prošloj godini. Predsjednik drug Franjo Šomogji govorio je o gradnji društvenog doma na ušću rijeke Karašice u Dravu kao i o svrsi te gradnje, koja se među našim lokalnim zadacima izvodi u okviru Petogodišnjeg plana. Stoga je potrebno, da svi članovi sudjeluju u tome poslu, koji će donijeti koristi ne samo članstvu, nego i ostalim trudbenicima našega grada. Primjer Satničkog ribnjaka, koji je postao

omiljelo izletište osječana, neka služi i kod ovoga pothvata. Dom na Karašici treba dovršiti do mjeseca srpnja, pa je dužnost nas svižu, da se natječemo u radu, kako ne bi sav posao ležao na nekolicini. Taj se rad računa u dobrovoljni rad Narodne fronte. I ako nam narodne vlasti idu mnogo na ruku, ipak postoje poteškoće u pogledu materijala, koje moramo također savladati.

Potpredsjednik i rukovodilac gradnje doma drug Antun Janković apelira na članove obrtnike, da sve što je potrebno, rade na dobrovoljnoj bazi, jer će se moći plaćati samo najnužnije. Predlaže, da se među članstvom